

Halmonitorozás a Dunán: halványfoltú küllők és csupasztorkú gébek sokadalma a folyóban

Idén is lezajlott a halállomány összetételének tudományos szempontú vizsgálata a Duna főágában. Az eredmények szerint a dunai halállománya változatos és jó általános egészségi állapotban van. A mélységi mederben a védett halványfoltú küllő és az idegenhonos csupasztorkú géb fordult elő a legnagyobb egyedszámban, míg a parti zónában a csupasztorkú géb mellett a szélhajtó kűsz egyedszáma volt magas.

A HUN-REN Ökológiai Kutatóközpont Vízi Ökológiai Intézetének munkatársai közcélú monitorozási programjuk keretében, a Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóság, valamint a HUN-REN Állatorvostudományi Kutatóintézet közreműködésével Gönyűnél, Nyergesújfalunál, Sződligetnél, Kisapostagnál, Paksnál, valamint Mohácsnál végzetek kutatóhalászatokat. Helyszínenként két élettérben, a part menti zónában, valamint a parttól távoli mélységi mederben gyűjtöttek adatokat.

A szakemberek összesen 34 halfajt azonosítottak. A mélységi mederből fogott halak fajszáma, a korábbi évek megfigyelésihez hasonlóan alacsonyabb volt (21 faj) mint a part menti élettérből fogott halaké (33 faj). A mélységi mederben a védett halványfoltú küllő és az idegenhonos csupasztorkú géb fordult elő a legnagyobb egyedszámban. A parti zónában a csupasztorkú géb mellett a szélhajtó kűsz egyedszáma volt magas.

„Az idei felmérés legkedvezőbb tapasztalata, hogy Gönyűnél és Nyergesújfalunál a védett és hosszú időn át eltűntnek gondolt botos kölönte újabb példányai kerültek elő” – közölték Sály Péter és munkatársai.

Ugyancsak kedvező eredmény, hogy Mohácsnál kecsgeket és törpecsíkakat is fogtak a kutatók. A balin és a fokozottan védett német bucó fiatal egyedeinek megszokotthoz képesti nagyobb mennyisége pedig arra utal, hogy az idei év kedvező volt e fajok szaporodásához. Váratlan fogásnak számított a paksi part közelében a pettyes busa, ugyanis a busa fajok jellemzően a parttól távol eső nyílt víz felsőbb, illetve vízközi rétegeiben tartózkodnak.

A fogott halak egy részénél a halpenész jelenlétét is vizsgálták a kutatók.

„A halpenész egy másodlagos kórokozó, melynek hiányából, vagy jelenlétéből következtetni lehet a halak általános egészségi állapotára” – tájékoztatott Eszterbauer Edit és munkatársai.

Az előfordulási adatok alapján azonban úgy tűnik, hogy a halpenész jellemzően ritka előfordulású a dunai halállományban: 27 egyedből csupán egyetlen példánynál találtak pozitív mintát.

Sajtókapcsolat:

- Torda Júlia, kommunikációs vezető
- kommunikacio@hun-ren.hu

© Fotó: Szalóky Zoltán

© Fotó: Szalóky Zoltán

Eredeti tartalom: HUN-REN Magyar Kutatási Hálózat

Továbbította: Helló Sajtó! Üzleti Sajtószolgálat

Ez a sajtóközlemény a következő linken érhető el:

<https://hellosajto.hu/?p=26438>